

РЕШЕНИЕ

№ 177

гр. София, 09.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12429** по описа за **2019** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], [жилищен адрес] срещу Решение от 08.08.2019 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 111 - ти състав по нахд № 20333/2018 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 22-004695 от 16.11.2018 година, с което директор на Дирекция „Инспекция по труда“ С. е наложил на касатора имуществена санкция в размер на 300 лева на основание чл. 415в, ал. 1 Кодекса на труда (КТ) за извършено нарушение по чл. 4, ал.2 от Наредба № 5 от 29 декември 2002 г. за съдържанието и реда за изплащане на уведомлението по чл.62, ал.5 от КТ.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Касаторът поддържа, че въззивният съд неправилно е приел, че наказващият орган е обсъдил представените доказателства и възражения срещу НП, довело до неправилен извод за липсата на допуснато процесуално нарушение при издаването на НП. Поддържа, че преди да се ангажира отговорността на дружеството по чл. 4, ал.2 от Наредба № 5 от 29 декември 2002 г. за съдържанието и реда за изплащане на уведомлението по чл.62, ал.5 от КТ е следвало да бъдат събрани допълнителни доказателства или обяснения от страните относно връщането от страна на НАП на

уведомлението по чл.62, ал.5 от КТ. Сочи се и неправилно тълкуване на института на маловажността по КТ и ЗАНН. Претендира съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на СРС и по същество на спора да отмени НП, алтернативно наложената имуществена санкция да бъде намалена до минимален размер.

Ответникът по касационната жалба Дирекция „Инспекция по труда“ оспорва жалбата чрез юрк.М., който оспорва жалбата, намира решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Н. С., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН и НП са съставени и издадени от компетентни длъжностни лица, съдържат всички необходими реквизити според чл.42 и чл.57 ЗАНН, без при съставянето им да са допуснати съществени процесуални нарушения и нарушение на сроковете по чл.34 ЗАНН.

От материална страна съдът е приел за доказано извършеното нарушение по 4, ал.2 от Наредба № 5 от 29 декември 2002 г. за съдържанието и реда за изплащане на уведомлението по чл.62, ал.5 от КТ.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 111-и състав е валидно, допустимо и правилно.

По фактите няма спор, като безспорно се установява, че на 23.03.2018 г. [фирма] извършил нарушение по смисъла на чл. 4, ал. 2 от Наредба № 5 за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 КТ, тъй като в качеството си на работодател не е поправил грешките в уведомлението по чл. 62, ал. 5 КТ относно лицето Ц. Д. Б., изпратено на 19.03.2018 г., което не е прието от НАП поради „некоректен ЕКАТТЕ код“ и не го е изпратил отново в тридневен срок от датата на връчването или получаването на справката, считано от 19.03.2018 година.

Обоснован е изводът на въззивния съд за безспорна доказаност на нарушението на чл. 4, ал. 2 от Наредба № 5 за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 КТ въз основа на справка за приети и отхвърлени уведомления изх.№ 22388183122134 от 19.03.2018 г. Изцяло неоснователни са касационните оплаквания за липса на уведомление от страна на НАП за неприемане на документа, тъй като изискуемата справка (приложение № 3) по чл.4, ал.1 от Наредба № 5/2002 г. е налична в преписката и е издадена на 19.03.2018 г. Правилно съобразно същата дата е установена датата на нарушението по чл.4, ал.2 от Наредба № 5/2002 г.

Административното наказание е наложено на дружеството-касатор, за това, че в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, е нарушил разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от Наредба № 5 от 29 декември 2002 г., която регламентира задължението за същия да поправи грешките в уведомленията, които не са приети, и да ги изпрати отново в тридневен срок от датата на връчването или получаването на справка по ал. 1. Посочената норма регламентира, че след получаване на уведомленията от работодателя ТД на НАП издава справка (приложение № 3), която съдържа списък на заверените уведомления и списък на неприетите уведомления с описание на причината за неприемането им. Справката се заверява от длъжностно лице в ТД на НАП и се връчва на представител на работодателя или се изпраща с препоръчано писмо с обратна разписка, или по Интернет. Разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от Наредба № 5 от 29 декември 2002 г. задължава работодателя да поправи грешките в уведомленията, които не са приети, и да ги изпрати отново в тридневен срок от датата на връчването или получаването на справка по ал. 1. В случая това задължение безспорно не е изпълнено по отношение на сключен на 19.03.2018 г. трудов договор с Ц. Д. Б.. Като е достигнал до идентичен правен извод районният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона, без да са допуснати визираните в касационната жалба касационни основания по чл.348, ал.1, т.1, вр. ал.2 НПК.

Неоснователно се явява направеното от касатора възражение че въззивният съд неправилно е приел, че наказващият орган е обсъдил представените доказателства и възражения срещу НП, довело до неправилен извод за липсата на допуснато процесуално нарушение при издаването на НП и че преди да се ангажира отговорността на дружеството по чл. 4, ал.2 от Наредба № 5 от 29 декември 2002 г. за съдържанието и реда за изплащане на уведомлението по чл.62, ал.5 от КТ е следвало да бъдат събрани допълнителни доказателства или обяснения от страните относно връщането от страна на НАП на уведомлението по чл.62, ал.5 от КТ. Настоящият касационен състав на съда намира, че с оглед проведените в съдебното следствие процесуални действия, СРС е събрал необходимите доказателства и доказателствени средства за изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване. Административнонаказателното обвинение е доказано. Съобразени са всички, съдържащи се в преписката доказателства, приобщени към материалите по делото по реда на чл. 283 НПК, вр. с чл. 84 ЗАНН, разпитан е както служителят на ДИТ, така и е приобщена административно наказателната преписка, от която се установява, че работодателят е бил осведомен за резултата от подаденото от него уведомление относно сключеният договор с лицето Ц. Б. още на 19.03.2018 г. При положение, че по делото не са налични други доказателства, които да внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка и достоверността на събраните гласни доказателства, правилно решаващият съд е приел фактическата обстановка за установена по несъмнен и безспорен начин.

Не се установи и соченото неправилно тълкуване на института на маловажността по КТ и ЗАНН. Правилно е приложена относимата административнонаказателна разпоредба на чл. 415в, ал.1 от КТ, както и съобразно ТР № 3/10.05.2011 на ВАС по т.д. № 7/2010 г., с което е изключена възможността за приложение на чл. 28 ЗАНН.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XVIII-ти Касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 08.08.2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 111 - ти състав по нахд № 20333/2018 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 ГПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2 .